

judicatus proprii de Candida notario, ipso eo quod officium est magnum, et requirit personam scientem, fidelem et instructam, habita deliberacione et inquisicione diligenti constituerunt ad dictum officium in notarium Angelum Cariola, habitatorem Candide, qui secundum iudicium omnium deinde est utilior et magis sufficiens aliquo, qui reperiri ibidem posset. Supplicantes pro eo, ut confirmaretur in officio, uel mitteretur maiori consilio Candide ipsum factum, et sicut in consilio aperetur, sic esset firmum. Cumque uniuersitas millitum Candide eciam supplicauerint, pro ipso Angelo, tamquam pro utilissimo; capta fuit pars, quod respondeatur dictis Duche et consiliariis Crete, quod ponant factum dicti Angeli in maiori consilio Candide, et sicut capietur in eo tam de dicto firmando, quam de non confirmando, ita sit firmum; intelligendo quod si capietur de confirmando, approbari debeat singulis duobus annis inter XL ut probantur alii officiales.

Nota quod per Ducham et consiliarios Crete responsum fuit domino Duci de dicto facto per suas litteras¹, quorum tenor talis est: (ἡ ἐπιστολή παραλείπεται).

34

Ἀνακαλεῖται ἡ ἀπαγόρευσις, περὶ μὴ ἀπονομῆς χάριτος διὰ διορισμοῦ εἰς ὀφφίκια ἢ διοικήσεις Κρήτης, ὡς πρὸς τὸν Μαρίνον Τριβιζάνον διοριζόμενον καστελλάνον Ἀποκορώνου τῆς Κρήτης ἐπὶ τριετίαν, ἄνευ καπηλείου καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὄροις ὡς ὁ Χρυσόστομος Μπαλντοῦ, διότι ὑπέστη μεγάλας ζημίας ἐν Φερράρα ὑπερασπιζόμενος τὴν τιμὴν τῆς Βενετίας. 1317, Ἰουλίου 5.

Fo 106to Millesimo trecentesimo XVII, die v Julij.

Quod consilium inhybens, quod non possit fieri gratia de officio uel regimine etc. reuocetur in tantum quod possit poni de faciendo gratiam nobili uiro Marino Triuisano, quod pro honore nostri Communis apud Ferrariam multa dampna et sinistra, passus fuit realiter et personaliter, quod sit castellanus castri nostri Bicornie insule Crete per tres annos, sine taberna et cum condicionibus cum quibus est Grosostomus Baldu, remmittendo gratiam suam frumenti Communi.

35

Ἐπίσης ἀπονέμεται χάρις πρὸς τὸν Λέοντα Σανούδον ἀδελφὸν τοῦ Μαρίνου καὶ υἱὸν τοῦ ποτὲ Ἀγγέλου διοριζόμενον καστελλάνον Μιραμπέλλου Κρήτης ἐπὶ διετίαν, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ προκάτοχός του Λουκάς Μολῖνος, δηλαδὴ νὰ μὴ δύναται νὰ διατηρῇ καπηλεῖον δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον. 1317, Ἰουλίου 5.

36

Ἐπειδὴ ἡ δίκη τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ἰουδαῖος Μπέλλος ἐκ Κρήτης διὰ τὰ κτήματα τοῦ Μαρίνου Μπόνου ἐχάθη ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Μάρκου Τζουκάτου πληρεξουσίου του, ἀποφασίζεται νὰ ἀνασκευασθῇ δι' ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν κρίσιν τῶν καγκελλαρίων. 1317, Ἰουλίου 14.

¹ Διὰ ταύτης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Ὀκτωβρίου ἐκ Χάνδακος, ἀγγέλλεται ὅτι γενομένης ψηφοφορίας ἐν Χάνδακι ἐν τῷ Μείζονι Συμβουλίῳ ἔλαβε ψηφους 132, ἐξ ὧν 3 εἰς τὸ ὄχι οὐδένα δὲ ἀμφίβολον.

F^o 110^r Millesimo trecentesimo XVII, die XIII Julij.

Quod sententia quedam, quam Bellus Judeus de Candida habebat contra bona Marini Bono occasione sancte Marie Formose que perdita fuit apud Marcum Zuchato eius procuratorem, reficiatur per modum subuencionis secundum quod
5 consulunt cancellarij.

37

Εἰς τὸν Νικόλαον Τζάνε Δοῦκα Κρήτης δίδεται προθεσμία μεταβάσεώς του εἰς Κρήτην μέχρι τῶν μέσων Αὐγούστου. 1317, Ἰουλίου 16.

38

Ὁ οἶνος Κρήτης εὐρισκόμενος αὐτόθι, δύναται νὰ ἐξαχθῇ μέχρι τέλους Αὐγούστου, ὅπως μεταφερθῇ εἰς Βενετίαν ἐλεύθερος δασμοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δοθῇ ἐγγύησις εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ οἴνου ὀφφικιούχους, εἰς τοὺς ὁποίους δι' ἐπιστολῆς τοῦ δουκὸς, τῶν συμβούλων ἢ τῶν ρεκτόρων θὰ βεβαιοῦται ἡ προέλευσις. 1317, Ἰουλίου 16.

F^o 111^r Millesimo trecentesimo XVII, die XVI Julij.

Quod uinum de Creta, quod est in hac terra possit usque per totum mensem Augusti proximum extrahi pro portando in Cretam libere sine dacio dando plezariam offilialibus uini, faciendi conduci contraliteram Duche, uel consiliario-
5 rum, uel rectorum deinde quomodo dictum uinum fuerit illuc dellatum. Et si consilium uel capitulare etc.

39

Ὁ Δανιὴλ Γρέκος τιμαριοῦχος Κρήτης εἰς τινα ἰδιοκτησίαν του ἐν Χάνδακι πρὸς δυσμὰς κατεῖχε πόδας 27 οἰκοπέδου· εἰς τὰς ἀναγραφὰς ὅμως τῶν τιμαρίων φέρεται ὡς ἔχων δικαίωμα μόνον 13 ποδῶν. Ὁ εἰρημένος τιμαριοῦχος ἀνέκαθεν κατεῖχε τοὺς 27 πόδας ὡς καὶ διὰ μαρτύρων δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, διὰ τοῦτο δυνατόν ἡ ἀναγραφὴ νὰ εἶναι ἐσφαλμένη. Τὸ Μεῖζον Συμβούλιον Βενετίας βασιζόμενον εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ δουκὸς Κρήτης Φαντίνου Δανδόλου καὶ τοῦ συμβούλου Παύλου Δονάτου, δι' ἧς προτείνουν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλεονάζοντος οἰκοπέδου εἰς τὴν κοινότητα, δίδει ἐξουσίαν εἰς τὸν δοῦκα καὶ τοὺς συμβούλους Κρήτης, νὰ πράξωσι ὅτι μᾶλλον συμφέρει εἰς τὴν κοινότητα. 1317, Αὐγούστου 16.

F^o 113to Millesimo trecentesimo XVII, die XVI Augusti.

Cum per nobiles uiros Fantinum Dandulo Ducam Crete et Paulum Donato eius Consiliarium misse fuerint littere domino Duci occasione questionis cuiusdam possessionis Danielis Grego feudati, que possessio uidetur esse aliter in
5 catastico scripta in suis confinijs, quam ipse possideat, et tenor ipsarum litterarum continetur inferius; capta fuit pars, quod remaneat in libertate Duche et consiliariorum Crete, quod faciant de hoc illud, quod eis uidebitur, quod sit bonum, et utilitas Communis. Litterarum autem tenor talis est: Excellentissimo domino eorum domino Johanni Superancio Dei gratia Veneciarum etc. Fantinus
10 Dandulo de suo mandato Ducha Crete, et Paulus Donato eius consiliarius

